UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Quinta, an ep[iscop]us vel abbas iure territorij capella[m] valeat vendicare? Sol. non.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

s ¶ Fraude. Immo donator cauere debet donatori de dolo: ne res donata benigne, fraudis conſilio reuocetur. ff. de edil. edic. l. ad res.

¶ Hac authoritate. ¶ Hec eſt ſcd'a pars. q. in qua dicit quod in. §. ecce vrbanus. qui ſequit, continet: ⁊ probatur per ca. ſeq. Jo. de fan.

et ca. peruenit. ⁊. xviij. q. ij. c. vlt. ⁊ pe. Joannes. ſʒ certe decre. dicit ꝙ cēſus nouus imponi non poteſt etiam authoritate epi: vt extra de cen. ſignificauit, niſi fuerit ab initio impoſitus: vt habes extra eo. titu. eccleſijs. xviij. q. ij. eleutherius, etiam authoritate epi a principio, vt extra de cē. preterea. et etiam poſtea ſi nūq̄ fuit impoſitus, poteſt imponi: vt extra d' cē. cum venerabilis. ⁊ hoc cū eccleſia eximitur. B.

¶ Caſus. Dictuʒ eſt ſupra in precedenti ca. ꝙ inueſtitura ſuarū capellaruʒ pertinet ad monachos. Nunc Grat. vult probare contrarium: ſcʒ ꝙ capelle mōachoruʒ per epos ſunt inſtituende.

SAne qr. ¶ Caſus. Quidaʒ monachi vſurpabāt: inueſtituras eccleſiarū que ad eos pleno iure nō pertinebāt: ⁊ ideo quidā epiſcopi de hoc conqueſti fuerūt pape vrbano, quare vrban⁹ ſtatuit vt eccleſie monachorum que ad eos pleno iure nō ſpectant, cū abbatū cōſenſu per epiſcopos inſtituant:

ij. ps.

a Szec ce mōa ſteriū e dificat eccl'iā i ſuo ſolo ſʒ nō dotat, dotat tū ab a= lio, ha= bebit ne mo= naſte= riū prā= tē ibi q̄ ad oia tpalia: nō hu. J. q. p= xi. i ſū. ⁊ idet ꝙ ſic. et rōē: qr q̄: q̄d il= li eccl'ie cōfert: daf: et mona= ſterio: ſm eū= dē arc. j. qō. iij. queſitum.

sed inſtituti, abbatib⁹ de temporalibus reſpondeant: epis vero reſpondeāt de cura aiarū. et de eadē materia loqt ſeq. ca.

b ¶ Epoꝝ. S. e. q. j. peruenit.

c ¶ Tēporalib⁹. ſi queras in q̄ ſacerdos teneat rñdere monachis de temporalibus, dico in hoc ꝙ ſi eccleſie monachorū nō ſit aliquis cenſus impoſitus, eū poſſunt monachi ipo= nere. ſed ſi eſt impoſit⁹ ab antiquo ipſi eū nō poſſunt augere: vt extra d' cenſi. prohibem⁹. Item nō ſolū monach; ſacerdos reſpondebit in tēporalibus, † ſed etiā epo ſi eccleſia illa ab antiquo preſtitit cenſum epo: vt.

fraude[a] conatur quadā vſurpatione ex toto auferre: quorū aduertentes calliditates, ⁊ hoſtis verſuti ſuaſiones, monachis deinceps oīno licētiaʒ damus ſuarū eccleſiarū inueſtitores fieri: ita tamē, vt iudicio ſynodi ſi cōtra ſacerdotiū agere p̄ſumpſerint, mulctent̄ et felici mucrone epi ſacerdotum piacula reſecentur.

Hac authoritate monachis conceditur inueſtitura ſuarū eccleſiarum. ſed videtur contraire Urban⁹ papa. ij. dicēs.

¶ Palea.

ADmonemus atq; precipim⁹ vt decimas oīno dare deo non negligant, quas ipſe deus dare cōſtituit quia timendū eſt, qui deo ſuū debitum ſubtrahit, ne ei auferat neceſſaria.

Item Nicolaus papa.

¶ De eodem. Palea.

PRecipim⁹ vt et decime et primitie ſeu quecūq; oblationes viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ eccleſijs dei fidel'r reddant̄ a laicis: ⁊ vt in diſpoſitiōe epoꝝ ſint ſm canones diſtribuēde. q̄s q̄ tenuerit, a ſancta cōmunione priuet̄ aut ſeparet̄.

Item Leo papa.

¶ De eodem. Palea.

NUllus decimas ad aliū pertinentes accipiat.

Item Ambroſius.

NAm q̄ deo nō vult reddere decimas quas tenuit: ⁊ hoī nō ſtudet reddere qd' iniuſte abſtulit: non timet adhuc deū, ⁊ ignorat q̄ ſit v'a penitētia, v'aq; ꝯfeſſio. iſte talis nō pōt verā facere eleemoſynā. Itē Urbanus.

¶ Abbates abſq; epi conſilio in parochialib⁹ eccleſijs preſbyteros non ordinent.

SAne qr monachorū q̄dā epis ius ſuū auferre cōtēdūt, ſtatuim⁹ ne in parochialibus eccleſijs quas tenēt, abſq; epoꝝ[b] conſilio preſbyteros collocēt: ſʒ epi parochie curā cū abbatis conſenſu ſacerdoti committant: vt eiuſmodi ſacerdotes de populi q̄dē cura epis rationē reddāt: abbati vero ꝑ reb⁹ temporalibus[c] ad monaſteriū pertinētib⁹ debitā ſubiectionem exhibeant: ⁊ ſic ſua cuiq;[d] iura ſeruent̄. Idē: In parochialibus eccleſijs preſbyteri per epiſcopos inſtituātur, qui eis reſpōdeant de animarū cura, ⁊ his que ad epm pertinent.

Itē ex concilio apud Fauentiam habito.

¶ Quorūcūq; monachoꝝ eccleſie epoꝝ ſubdāt̄ regimini.

STatuendum nobis eſt quaten⁹ eccleſie quorūcunq; monachoꝝ in ſingulis parochijs ſite, epōrum (vt decet) diuinitus ſubdantur regimini[e] eiſq; debita obſequia[f] exhibeāt. Ecce Urbanus papa prohibet inueſtiturā parochialiū eccleſiarum per monachos fieri: quas Joannes papa eis ꝯceſſit. Sed illud[g] Joānis pape intelligendum eſt de illis capellis q̄ cum omni iure ſuo ab epis monachis conceduntur. Illud autē vrbani intelligit̄ de illis q̄s abbates in proprijs predijs edificant[h], in villis vel i caſtellis ſuis.

¶ Queſt. v.

TAles ⁊ ſi ius territorij habeant, tamen poteſtatē gu

d ¶ Sua cuiq;. S. xij. q. ij. cum deuotiſſimam.

e ¶ Statuēdū. ¶ Regimini. Abbates enim corrigūtur ab epiſcopis: vt. J. xviij. q. ij. abbates.

f ¶ Obſeq̄a. ſic. ſ. q. iij. queſitum. et xviij. q. ij. ca. vlt. ⁊ pe. Joan.

f ¶ Obſequia. i. vt in cathedratico et ſynodatico, et i annuo cēſu nō qua ſolita ſunt p̄ſtare, vel ſi q̄ alia ſeruitia conſueuerunt eis exhibere: vt in cōcor. hic al'e. ſm hu.

¶ Ecce vrbanus.

¶ Caſ⁹. Soluit nūc Gratianus ſupradictam cōtrarietatem, dicēs ꝙ illud ca. viſis, intelligit̄ de illis capellis monachoꝝ que pleno iure tēporali ſcʒ et ſp̄uali ſunt eis ꝯceſſe. Capitula vero cōtraria loquūtur de illis in quib⁹ abbates habēt tēporalia tantum.

g ¶ Sed illud. ſupra. e. viſis.

h ¶ Edificant. ⁊ ita pingui⁹ ius habēt monachi in eccleſijs fundatis in ſolo ſuo, q̄s laici in eccleſijs fundatis in ſuo.

TAles. ¶ Caſus. Hic intitulatur. v. qō qua queritur an abbates eccl'ias in ſuo territorio edifica=

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tas iure territorij ſibi valeant vendicare? Et reſponde tur ꝙ non quo ad ſpiritualia: vt.j.e.poſſeſſio. Idem eſt intelligēdum de epiſcopo q̄ in aliena dioceſi eccleſiam edificat, ſed in fundo ſuo.

diſt. hortamur. hic tamen non dicitur hoc.
d ¶ Clericos. Arg. ꝙ plures poteſt preſentare patronus ad vnā eccleſiam. arg. lxiij. diſt. ca. de principali.
e ¶ Ordinet.i.inſtituat. Si autē ſunt ordinati: quid iuris ſit, ſequitur in litera.

bernādi populum, et ſpūalia miniſtrādi non habēt. qđ etiā de epō[a] intelligendum eſt.

Unde Nicolaus papa ait.

¶ Epiſcopus qui in alterius dioceſi eccleſiā edificat, eius conſecrationem ſibi vendicare non valet.

Si q̄s epiſcoporū in aliene ciuitatis territorio pro quacūqꝫ ſuoꝝ opportunitate eccleſiam edificare diſponit, non preſumat dedicationem facere, que illius eſt in cuius territorio[b] eccleſia aſſurgit. edificatori vero epiſcopo hec gratia reſeruetur, vt quos deſiderat[c] clericos[d] in re ſua ordinari, ipſos ordinet[e] is cuius territorium eſt: vel ſi ordinati iam ſunt, ipſos habere acquieſcat: ⁊ omīs eccleſie ipſi⁹ gubernatio ad euꝫ in cui⁹ ciuitatis territorio eccleſia ſurrexit, pertinebit.

Item ex cōci. toletano. iiij.

¶ Baſilice nouiter condite, ad epiſcopum pertinēt cuius conuentus eſſe conſtiterit.

Poſſeſſio[f] territorij cōuentum[g] non adimit: ideoqꝫ noue baſilice que condite fuerint, ad eum ꝓculdubio pertinebunt[h] epiſcopum cuius conuentus eſſe conſtiterit.

Idem Grego.

¶ Edificatori epō in dioceſi alterius eccleſiam cōſecrare non licet.

Lator pſentium[i] ioannes frater et coepiſcopus noſter indicauit nobis ꝙ Exuperātius epiſcopus auſu temerario in dioceſi ipſius oratorium cōſtruxit: ipſumqꝫ ſine precepti authoritate contra morem preſumpſerit dedicare[k]: miſſaſqꝫ illic celebrare non metuit. quam rem cum ſumma celeritate ac diſtrictione conuenit emendare[l]: nec vlterius tale aliquid attentare permittas.

a ¶ De epiſcopo. Scʒ qui edificat eccleſias in alienis dioceſib⁹, et i proprijs p̄dijs. Et q̄a continuatꝫ hec materia cū precedenti: ideo tractatꝫ hic queſtio quīta. Sꝫ quare nō ita fecit magiſter i themate? quia forte non ita cōpetenter poſſet poni thēa. No. ergo ꝙ ſi epūs fundat eccleſiā in ſuo ꝓprio ſolo.i. in patrimoniali loco, et in alterius dioceſi nō habet ibi poteſtateʒ nec quo ad tēporalia, nec quo ad ſpiritualia. Si vero in ſolo eccleſie cui preeſt: et in alteri⁹ dioceſi, habet poteſtateʒ ibi quo ad tēporalia, nō autem quo ad ſpiritualia: ſicut ⁊ monachi: licet quidam hoc negēt, dicentes epm vel clericos non habere niſi iuſpatronat⁹ in eccleſia quā fūdant in predio ꝓprie eccl'ie: ⁊ i aliena dioceſi. Si ergo legatur hoc ca. de eccl'ia fundata in proprio predio: verbū illud circa finem: ſcilʒ oīs gubernatio: intelligiꝫ quo ad tēporalia et ſpūalia. Si ṽo de eccleſia fundata in fundo eccleſie, et in alio epatu: dic oīs gubernatio quo ad ſpūalia tm̄. nam qua ratione concederetur hoc monachis in predijs monaſterij, ea ratione et epiſcopis et clericis in predijs eccleſie ſue. et hoc modo intelligitur extra de iurepa. ſignificaſti.

Epūs q̄d iurꝫ hꝫ i eccleſia quam fundauit,

Si q̄s epoꝝ. ¶ Caſus. Epiſcopus Bononieñ. villā habebat in dioceſi Mutineñ. in qua eccleſiam volebat edificare: querebatur vtrū dedicatio illius eccleſie et alia iura ad ipm debeant ſpectare? Et reſpondet ꝙ non: ſed hoc de gratia ſibi tanqꝫ patrono reſeruatur vt poſſit ibidem clericos vndecunqꝫ voluerit repreſentare. Inueſtitura autē et dedicatio et oīa iura ſpūalia ad epm pertinebunt in cuius dioceſi eſt eccleſia illa. Territorij.i. dioceſis epiſcopalis, vel iuriſdictio: et ita ſumas ſemper in hoc ca.

b ¶ Territorio. Id eſt dioceſi. Qñqꝫ accipitur ꝓ ipſa terra et poſſeſſione et proprieate: vt.ṡ. proxi. §.j. et.j.q.iij. licet. Quid autem ſit territorium, habes. ff. de verboꝝ ſigni. pupillus §. territorium. Territorium enim eſt vniuerſitas agrorum intra fines cuiuſqꝫ ciuitatis: vt ibi dicitur.

Territorium q̄d ſit.

c ¶ Deſiderat. Et dicit h. ꝙ priuilegiū eſt epi vt vndecūqꝫ velit, poſſit clericū preſentare: cōtra illud. lxxij.

e ¶ Ordinet. etiā ſine examinatiōe: quia ſufficit teſtimonium epiſcopi preſentantis. vij. q.j. epūs de loco. ſicet in monacho abbatis. ṡ. eo. q.j. monachi. ſi tamē ſit de ſuo epiſcopatu cui teſtimoniū fert. Io.

Poſſeſſio territorij. ¶ Caſus. Statuitur in hoc ca. per cōciliū Toleta. ꝙ ſi quis epūs habet villam in epatu alterius in qua eccleſiā de nouo edificauerit licet popul⁹ illius loci illuc ad officiū vadat, propter hoc nec populum nec eccleſiam quo ad ſpiritualia edificator epiſcop⁹ ſibi poterit vēdicare, quia ꝓprietas territorij non adimit populum a iuriſdictione epiſcopi in cuius dioceſi eſt eccleſia. hunc tamē caſum h. ſic breuiter ponit. Epiſcopus Bononieñ. edificauit eccleſiam in epiſcopatu Mutineñ. populus illius loci illuc ad officium vadit. epūs Bononieñ. vult ſibi vendicare populum illum. Dicitur ꝙ non poteſt.

f ¶ Poſſeſſio, id eſt predij proprietas. arg. ff. de ṽbo. ſigni. interdum.

g ¶ Conuentum.i. populum vel iuriſdictionem: ⁊ ita populus facit conuentum.

h ¶ Pertinebunt.j. eo. q. vij. omnes.

Lator preſentium. ¶ Caſus. Exuperantius epūs temere conſtruxit oratorium in epiſcopatu Ioā. epiſcopi: et ipſum cum miſſe celebratione dedicauit: ſuper quo cū Ioannes epiſcopus cōquereretur, precepit Gregorius cuidam vt faceret illum plenirer emendare, nec vlterius quid tale fieri permittat.

i ¶ Lator preſentium.j. de conſe. diſt.j. p̄cepta. ṡ. vij. q.j. epūs in dioceſi.

k ¶ Dedicare. Sed nunquid fecit locum religioſum dedicādo eccleſiā ſine cōſenſu ꝓprij epi? Videtꝫ ꝙ non. argu. inſtit. de re. diui. §. ſacre. de conſe. diſtin.j. nemo. Credo tñ contrarium: vt. vij. q.j. epūs in dioceſi.

l ¶ Emēdare. nō dicit qualiter. Sed nūquid deſtrui faciet eccleſiā? Non. arg. xvij. q. iiij. q̄ſti. xiiij. q. vj. comperimus. ṡ. vij. q.j. epūs in dioceſi. arg. contra. ex de no. ope. nun. cū ex iniūcto. Dico ꝙ ſi denūciatio p̄ceſſit, deſtrui debet illud qđ factū eſt: alr̄ nō: vt in ca. predicto.

Sub. ſed erit trāſeūduꝫ ad interdictū, qđ vi aut clā: vt ff. de noui ope. nū. l.j. §.j. io. de ſan.

¶ Qđ de iure ¶ Caſus Dictum eſt.ſ.in trib⁹ pxi.ca. ꝙ eccl'ia edificata ſubeſſe debere epo in cuius dioceſi eſt edificata: nūc ꝓo dicit Gra. hoc eſſe intelligendum quo ad ſpiritualia tm̄: ⁊ ideo ſiue abbas ſiue eps in ſuo caſtello vel villa eccleſiā edificauerit, non poterit eā ſubtrahere epo in cuius dioceſi eſt. vñ ſacerdotes iuxta Urbanum ⁊ Nicolaum nō poterunt ibi ordinari ⁊ iueſtiri, niſi per epm cuius eſt dioceſis cū conſenſu tñ edificatoris.

a ¶ Qđ de iure. Reſpicit ca. poſſeſſio.ſ.eo.

Q Uod autē. ¶ Caſ⁹. Hec q̄ſtio diuidit̄ in decē partes: in quarū prima probat p quatuor authori. ꝙ preſcriptio tricēnalis currit aduerſus eccl'ias, qđ hodie correctū eſt.ĩ.eo. quas actiōes. Secūda ibi: Ecce his. tertia ibi: Poteſt etiam aliter. Quarta ibi: Itē ſi de rebus. Quinta ibi: Item ea que. Sexta ibi: Pro qua. Septima ibi: Tollūtur. Octaua, ibi: Preſcriptionum. Nona ibi: De preſcriptionibus. Decima ibi: Sed ſola. Joan. de fan.

Quod de iure[a] ordinādi nō poſſidendi intelligendū eſt.

His authoritatib⁹ facile per pēdi pōt ꝙ ſiue abbates ſiue epi in ſuis caſtellis vel villis eccl'ias edificauerint: nō ideo epo in cuius dioceſi fuerint, cōuēctus adimit̄: et ideo ſacerdotes iuxta illud Urbani et Nicolai in eis non niſi p epos cū conſenſu tñ ⁊ electione edificantium ordinari poſſunt.

¶ Queſtio.iij.

Quod aūt preſcriptiōe[b] tēporis oīa iura[c] tollātur, ꝓbat̄ authoritate Calcedonenſis concilij, et Gelaſij pape, ⁊ Toletani cōcilij. Prima hec eſt.

¶ Ruſticane parochie apud epos qui eas poſſident. xxx. annis ſine violentia, permaneant immobiles.

PEr ſingulas eccleſias parochias ruſticanas permanere immobiles apud eos qui eas tenent epiſcopos decernim⁹: et maxime[d] ſi eas ſine violentia per.xxx.annos gubernauerunt. Si vero intra.xxx.[e] annos facta fuerit de his dubitatio[f]: liceat eis qui ſe dixerint leſos, propterea mouere apud ſynodū prouincie certamen.

¶ Caſus Hic intitulatur.iij.q. qua queritur an oīa iura eccl'iaſtica tpis preſcriptione tollantur? Et rñ. ꝙ ſic quadragenaria: vt.ĩ.eo. quas actiones. niſi in his que ſunt in limite, vel limiti coherent: vt.ĩ.eo. memoratos. antiquitus tñ currebat preſcriptio tricennalis: vt.ĩ.eo. ca.j.ij.iij.⁊.iiij. que capitula ſunt abrogata.

b ¶ Qđ aūt preſcriptione. Hic deſcribitur.iij.q. an oīa iura preſcriptione tollātur. Ad euidētiam ꝗ dicendoꝝ vidēdū eſt prius de vſucapionib⁹, poſt de preſcriptione. Uidēdū ergo q̄d ſit vſucapio: et q̄d in ea exigatur: et que res poſſit vſucapi. Uſucapio eſt acquiſitio dominij per continuam poſſeſſionem temporis lege definiti. Arg. ff. de vſucap. l. iij. Exigūtur autē in ea quinq̧: bona fides ab vtraq̧ parte. arg. ff. pro emp. l. ij. §. ſi eam. C. de preſcriptio. long. tēp. autent. male fidei poſſeſſor. Item iuſtus titulus, et continua poſſeſſio, et ꝙ res ſit mobilis, et ꝙ non ſit vitioſa. ⁊ qđ dixi ab vtraq̧ parte, verū eſt quo ad initium cōtractus, non quo ad contractū mediū tpis.ĩ.eod. §. poteſt. ſm canones tñ exigitur bona fides cōtinua. ex̄ de preſcrip. vigilanti. et ca. vlti. Titulus autem eſt iuſta cauſa poſſidendi qđ noſtrum non eſt: et exigitur titulus: vt. C. de vſucap. pro empt. l. vlt. et ex̄ de preſcrip. ſi diligēti. q̄ñq̧ tñ vſucapio procedit ſine titulo iuſto errore interueniente. C. de vſucap. pro do. l. j. pro empt. quod vulgo. ff. pro legato. l. iiij. et vlti. Juris tamen error non prodeſt in vſucapionibus. ff. de iur. et fac. igno. l. iuris. ff. de vſucap. nunq̧.j. rñ. Exigitur etiā cōtinua poſſeſſio, hoc planū eſt. Et ꝙ res ſit mobilis: q2 in immobilibus non habet locum vſucapio. Que autē res vitioſa dicatur, habes inſtit. de vſuca. §.j. et.ij. ff. de acquirere. do. bone fidei. Item vſucapio nō interrumpitur lite conteſtata. ff. de rei vendi. ſi q̄s poſt acceptū. ⁊. ff. pro emp. l. ij. §. rem alienā. Argu. C. de anna. excep. vt perfectius.ĩ.eo. §. tollūtur. Illi tñ quatuor caſus ſunt ſpeciales. vnde ꝟſus. Non vſucapies niſi ſint tibi talia quinq̧. Recta fides: iuſtus titulus: res non vitioſa. Q̄z res tradat̄ poſſeſſio cōtinuet.

Uſucapio q̄d ſit, ⁊ q̄t i ea exigant.

Sequit̄ de preſcriptione q̄d ſit: q̄ ei⁹ ſpēs: et q̄ ad eā exigātur: et q̄ preſcriptio currat cōtra eccleſiam: ⁊ qualiter interrūpatur: et q̄s ſit ei⁹ effect⁹. Preſcriptio eſt exceptio ex tpe ſubſtātiā capiēs que actioni perſonali vel in rem opponitur. Eſt aūt q̄dam lōgi tpis ꝑſcriptio de qua nihil ad ꝓ̄ſens: cū ꝯtra eccleſiam nō currat. q̄ contra pñtes ſpatio.x. annorū, contra abſentes ſpatio.xx. annoꝝ complet̄. C. de preſcri. l.x. vel.xx. an. l. vlti. nec currit niſi cum bona fide. Alia eſt longiſſimi tpis.i.xxx. vel.xl. an. in qua ſm leges non exigitur bona fides vel titul⁹. C. de anna. excep. l. j. Scđm canones hec nō ꝓcedit niſi q̄s bonā fidē habuit. ex̄ de preſcrip. vigilanti. et in cōſti. Inno. q̄m omne. ⁊. xxxiiij. q. ij. ſi virgo. nec etiā illa que eſt. xxx. an. currit cōtra eccleſiā, ſed tm̄.xl.ĩ.eo. quas actiōes. Itē ſm canones titulus requiritur in lōgiſſima preſcriptione: vt ex̄ de preſcript. ſi diligēti. Jo. qđ T. negat niſi rōne ꝑſumptionis. B. q̄ñq̧ tamen minus iuſt⁹ titul⁹ parit cām ꝑſcribēti: vt ex̄ de empt. et ven. ꝓuenit. ⁊ ex̄ de iur. pat. cura. Interrūpitur autem naturaliter ⁊ ciuiliter. Si naturaliter interrumpitur, ꝓdeſt oibus ius habētib⁹ in re. ff. de vſuca. l. naturaliter. Si ciuiliter, ꝓdeſt interrūpēti tm̄, et ei⁹ heredi: vt ex̄ de diuer. et tēp. ꝑſcri. inter quatuor. Eſt aūt effectus eius vt acq̄rat̄ tm̄ exceptio ſm Jo. nō dñium niſi vtile: vt.ĩ.eo. q̄cūq̧. ſm B. et alios etiā directū dñium acquiritur: vt eſt expreſſum. C. de bo. ma. aut. niſi. et.ĩ.eo. inter memoratos. ibi: ſit eternum dominium.

preſcriptio q̄ ⁊ quotuplex.

q̄ dicūt q̄dā ꝙ nec ēt ꝓ eccleſia. ar.ĩ.e. placuit: ibi de hoc in glo. ar. ꝙ ⁊c.

preſcriptio du pl'r iterrūpit̄.

preſcriptionis effect⁹.

c ¶ Jura. Hoc nō eſt verū: q2 nec oīa iura nec a q̄cūq̧ preſcribi poſſunt. ꝙ nō omnia, habes.ĩ.eo. licet. et. C. de preſcrip. xxx. an. cōpetit. ꝙ non a q̄cūq̧, ex̄ de preſcrip. cum ex officij. et ca. cauſam. Jo.

PEr ſingulas. ¶ Caſus Quidā epi tennerūt parochias aliorū eporū per. xxx. annos quiete et ſine violētia: q̄ſitū eſt in Tolet. conci. vtrū ſint tuti. Et rñd. ꝙ ſic. ſi vero intra. xxx. an. q̄ſtio ſup hoc fuerit mota, liceat ſup his parochijs mouere certamen vel litigium.

d ¶ Maxime. i. tm̄: ſic. xj. q. iij. ſi q̄s eps. nā violentus detentor non preſcribit. ex̄ de preſcrip. ca. vlt.

e ¶ Xxx. Hodie non ſtatur huic numero. ex̄ de ꝑſcrip. de quarta.ĩ.eo. quas actiones.

f ¶ Dubitatio. Per lit. ꝯteſt. ſi eñi res efficitur dubia arg. ex̄ de offi. dele. relatū. C. quibus ad lib. ꝓcla. l. iij. vel per libellum oblatum principi ſecuta conuentione:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN